

Miriam

Karel Gott

Předehra

Denně se ráno ptám, proč musím vstávat sám
odpověď dávno znám jsem samotář.
Dlouho už doufám, že se jednou
ráno má víčka mírně zvednou
já spatřím náhle čísi jemnou tvář.

R: Odlétá spánek, jak jarní vánek, jak svatojánek,
díky Miriam
sedíme právě, u stolu v trávě při ranní kávě
s krásnou Miriam.

To je ten dávný příběh lásky zázračné,
živé a průzračné, kterou mě dává.....dává Miriam.
Říkají známí, že všechno dá mi s noblesou dámy,
krásná Miriam
celý svět má teď vůni růží růžových,
tam kde byl pláč je smích už nejsem sám.

mezihra

Setmění vhání stín, každý den dlouho spím
pletu si tvůj sen z mým a mám ho rád
ale když spolu dříve vstanem
a jdem se toulat krásným ránem
zapomínám, že chtěl jsem dlouho spát.

R: Odlétá spánek, jak jarní vánek, jak svatojánek,
díky Miriam
sedíme právě, u stolu v trávě při ranní kávě
s krásnou Miriam.

To je ten dávný příběh lásky zázračné,
živé a průzračné, kterou mě dává.....dává Miriam.
Říkají známí, že všechno dá mi s noblesou dámy,
krásná Miriam
celý svět má teď vůni růží růžových,
tam kde byl pláč je smích už nejsem sám.

dohra